

[Statsministeren.]

ditionsmæssige, vil der formentlig kunne gives Tilsagn om Tilskud og om, i hvilket Finansaar Tilskuddet senest vil kunne udredes. Naar der saaledes er givet Sikkerhed for Refusion, vil der da særdeles vel i den nærmest kommende Tid kunne sættes store Arbejder i Gang overfor den forhaandenstående Arbejdsløshed. Jeg ved jo, at den foregaaende Regering meget stærkt modsatte sig saadanne Foranstaltninger. Vi er gaaet ind for dem og har den Tilfredsstillelse at have faaet Bekræftelse gennem de Tal, jeg her nævnte, paa, at der var endog Brug for adskilligt mere end de af os foreslaaede 75 Mill. Kr.

Udover det, der saaledes er i Gang, og udover det, der fremdeles skal udrettes i Henhold til Lov om Støtte for dansk Erhverv, er forskellige Planer selvfølgelig under Forberedelse. Man forhandler saaledes om Statens Medvirkning til Finansiering af Arbejde i Udlandet og Arbejde til Udlandet og ligeledes om forhøjet Eksportkreditgaranti, og der planlægges en Støtte for Igangsættelse af nye Produktioner, hvor saadanne maatte anses mulige.

Naar jeg nævner nye Produktioner, kommer jeg ganske naturligt til at tænke paa Formaalstjenligheden af at benytte sig af dansk Produktion i videst mulig Udstrækning. Der er praktisk talt overalt i Verden, i hvert Fald i de fleste Lande, en Bevægelse for fortrinsvis Anvendelse af de nationale Produkter, en saadan Bevægelse er jo ogsaa til Stede herhjemme. Det er jo en Selvfølge, at den danske Befolkning kunde forøge Beskæftigelsesgraden med mange Tusinde Arbejdere, hvis Befolkningen købte danske Varer, som er til Raadighed. Der er Omraader, hvor danske Varer ikke kan fremskaffes, og ingen kan have Interesse i, at man skulde give Afkald paa Varer, som kun kan faas fra Udlandet; men det vilde være overmaade heldigt, om den danske Befolkning forstod sin egen Interesse, forstod, hvilken Byrde den kunde frigøre sig selv for ved blot at gøre det ene: købe danske Produkter, naar saadanne forefindes ved Siden af de udenlandske.

Det er en Selvfølge, at man, som det hidtil har været Tilfældet, ogsaa fremdeles vil overveje, paa hvilken Maade en formaalstjenlig Virksomhed herfor fortsat kan iværksættes, og i øvrigt, lad mig tilføje det, kunde man sikkert ogsaa paa andre Omraader af dansk Produktion bidrage — om end det vil være i mindre Former, saa dog noget — til Formindskelse af Arbejdsløs-

heden. Hvis man f. Eks. lod udføre de Husreparationer, som er paakrævet i stor Udstrækning, vilde det aflaste noget af Arbejdsløsheden, og hvis man i Industrien undlod de ganske planløse Enkeltmandsafskedigelser, som her og der finder Sted ved given Lejlighed, vilde man sikkert, uden at det var uoverkommeligt for Industrien, dog kunne værgе sig noget mod den stadige Forøgelse af den arbejdsløse Hær.

Udover det, jeg her har nævnt, er der fremdeles baade i Landbrugsministeriet og i Handelsministeriet Interesse for Udvikling af det, som det ærede Medlem Hr. Fraenkel i sin Tale kaldte saadant noget som „Husmandsproduktion“, saadanne smaa Produktionsomraader, som det ærede Medlem blandt andet ogsaa anførte man havde i Holland, hvilket Land i mange Henseender har en lignende Karakter som Danmark. Der har man kastet sig over en Række Smaaproduktioner, som dog tæller op, naar de opgøres i en samlet Mængde. Vi er begyndt noget herpaa; jeg tænker paa saadant noget som Organisation af dansk Frugtavl med Hensyntagen til Frugtens rette Behandling, Eksportmuligheder, Salgsmuligheder o. s. v. Der har været forhandlet om og er foretaget Skridt til Fremme af saadanne danske Produktioner, der har Interesse for Gartneriet i øvrigt, og der er sikkert, saaledes som det ærede Medlem Hr. Fraenkel nævnte det, adskillige Omraader, hvor der fortsat kan gøres en større eller mindre Indsats, og hvor det ogsaa, som sagt, er de paagældende Ministeriers Opgave, og en Opgave, som de gerne løser, at søge at støtte et Initiativ i den Henseende.

Med Hensyn til offentlige Arbejder kan jeg, til hvad jeg allerede har sagt, tilføje, at det fra første Færd har været et Formaal at holde noget igen paa saadanne Arbejder, som ellers vilde komme til Udførelse i Tider, hvor der var tilstrækkeligt af Arbejde i det paagældende Fag. Der har i disse Aar særlig været Tale om Nybygninger. Naar der her var rigeligt Arbejde af privat Art, var det rimeligt, at Staten holdt lidt igen, hvor det uden praktiske Vanskeligheder lod sig gøre, for saa at kunne sætte saadant Arbejde i Gang, naar Arbejdet i det private Erhverv gik langsommere. Disse Bestræbelser vil man fortsat søge at interessere ogsaa andre Myndigheder for, idet man har i Sinde at optage Forhandlinger særlig med de større Kommuner for yderligere at kunne faa planlagt en Virksomhed, der, om jeg saa maa sige,